

Tristețe

Emilia Plugaru

Stau de mult cu tristețea în prag,
Pe sub lună, grăbiți trec, se duc
Șiruri lungi de nori albi, zdrențuroși,
Mii de șoapte mă cheamă sub nuc.

Primăvara e încă pe ram,
Dar e noapte cu lună și-acum
Când se scurge lumină și vrajă
Simt că toamna-i pornită la drum.

Luna fuge în nor, se ascunde
Și doar eu cu tristețea în prag
Mai rămân și tristețea îmi pare
Un amic credincios, bun și drag...